

A plakát.

A plakát az a többnyire színes papíros, a melyen olyasmire csábítják vagy figyelmeztetik az embert, a mi plakát nélkül nem jutna az eszébe. Ki tudná plakát nélkül, hogy „melyik moziban megy a 2400 méteres igazi *életdráma*, véve a *katonasági életből*, Az *áruló ezredes*, eltöltve Bécsben az udvar akaratából, hat fölvonásban, teljes két órán keresztül és mind a mellett is *fölmeletlen helyárrakkal*“. Ezt az édes titkot a plakát adja tudomásunkra. Nem sugva. Ellenkezően: rikoltva, sőt, ordítva olykor. Mert a plakátnak ez a természete és hitatása is.

Van azután egy másik fajta plakát, illetve nem is plakát, hanem — bocsásson meg minden jó nyelvérzékű ember — *falragasz*. A főváros bölcsői szerint ugyan egyet jelent a kettő s a különbség csupán annyi, hogy az egyik idegenül hangzik, a másik pedig nincsen magyarul — de azért velejében mégis horasztó nagy a különbség a plakát és a *falragasz* jelentése között. A plakát mindig oda csábít, a hová nem muszáj elmennünk, de a hová mégis szívesen megyünk. A *falragasz* nem édesget, hanem gorombán parancsol és mindig arra felé terel bennünket, a honnan kész örömet elmaradnánk, de a hová — sajnos — muszáj odabaktatnunk. Egyszer a katonai ügyosztályba, másszor a kutyánk miatt, harmadszor ezért, negyedszer azért és most már, ennek az esztendőnek az eleje óta még az *adóízetésre* is az utcasarok figyelmeztet bennünket, pontosabban: a *falragasz*.

A város urainak az a sokszorosan kétes bölcseségű gondolatuk támadt, hogy ezentul senkihez nem küldözgetnek adóíntést, első, második meg harmadik figyelmeztetést, mert sok pénzbe és sok talpalásba kerül. Hanem egyszerűen kiragasztják egy-egy háznak a falára az öles nagyságu papírost és arról olvassa le minden ember, hogy mikor kell adózó garasait behordania a város, vagy az állam kasszájába. Természetes, hogy a mióta ez a rend, a viláért meg nem állana budapesti ember az utcasar-

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

389.2

Szerző

Cím *A plakát.*

Hely

Idő

"1913"

Személy

Forrás:

Esti újság

Pp.

1913 VIII/17.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Helyszám

kon plakátot olvasni és még a betűt is inkább elfelejtené, semhogy tudomásul kelljen vennie a legszomorubb dátumot.

És az új rendnek immár mutatkozik is a haszna. Szomorú dalt sirt erről a minap a budapesti adófelügyelőség jelentése, a mely szerint egyedül június hónapban közel *négy millióval kevesebb egyenes adót és bélyegilletéket fizettek* Budapesten, mint a múlt év júniusában. Valószínű, hogy ebben nagy része van az átkozott gazdasági helyzetnek is, de az adócsökkenés oroszlánrészét mégis csak a — plakát okozta.

Igaza van a főváros vezetőségének: minden polgár tegye meg kötelességét a nélkül, hogy azért tiz levélben is külön udvaroljanak neki. Egy modern, haladott, igazi világvárosban minden ember tudja, mivel tartozik a köznek és tudja főképp azt, hogy kötelességeinek elseje az adóízetés. De viszont ne csodálkozzanak a város urai, ha a polgárság megfordítja és nekik szögezi azt az okoskodást. Miért hozza el a mi magisztrátusunk a külföldről a modernség, a haladás címkéjével leragasztva éppen csak ezt a — plakátot? Miért legyünk mi tö-

kéletesek az adóízetésben, a mikor ők nem tökéletesek az adómilliók elköltésében? Miért legyen itt sima, göröngytelen az adóízetés, a mikor nem sima és nagyon is göröngyös az út, a melyen járunk? Miért tegyünk meg mi, polgárok, mindent, hogy itt kellemes és szép legyen az élet a — városházán? Méltóztassanak ott, a városházán is kiragasztani néhány plakátot, a melyet azonban mi fogunk megszövegezni és akkor ígérjük, mi is szorgalmasabban olvasgatjuk majd a főváros — *falragaszait*.